

Onsdagen den 3 juli 2013

10. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen – så snart de har mottagit alla nödvändiga ansökningar från medlemsstaterna – att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tillräckliga ekonomiska resurser snabbt ställs till förfogande ur solidaritetsfonden. Parlamentet betonar att ekonomiskt stöd utan dröjsmål måste frigöras ur solidaritetsfonden till de länder som drabbats av denna naturkatastrof.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en ny förenklad förordning för Europeiska unionens solidaritetsfond som bl.a. skulle göra det möjligt för kommissionen att göra förskottsutbetalningar så snart de drabbade länderna har ansökt om stöd.

12. Europaparlamentet betonar att investeringar i översvämningsförebyggande åtgärder inom relevanta program kräver tillräckliga finansiella resurser, eftersom sådana resurser utgör ett viktigt verktyg för att medlemsstaternas regeringar ska kunna utveckla och genomföra översvämningsförebyggande strategier. Parlamentet kräver att investeringar till stöd för förebyggandet av katastrofer bör utgå från en ekosystembaserad strategi.

13. Europaparlamentet anser att följderna av en katastrof har en negativ inverkan på utnyttjandet av EU-medel. Parlamentet förespråkar att nödvändig flexibilitet ska upprätthållas när det gäller omplanering i medlemsstaterna till stöd för återuppbyggnaden av drabbade områden och val av de lämpligaste projekten.

14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar samt de berörda områdenas regionala och lokala myndigheter.

P7_TA(2013)0317

Reformen av banksektorns struktur inom EU**Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om reformen av banksektorns struktur inom EU (2013/2021 (INI))**

(2016/C 075/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 120 i arbetsordningen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i fråga om kapitalkrav för handelslager, återvärdepapperisering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik,
- med beaktande av rapporten av den 2 oktober 2012 från högnivågruppen om reformen av banksektorns struktur inom EU ⁽¹⁾,
- med beaktande av slutsatserna från G20-gruppens möten i London 2009, Cannes 2011 och Moskva 2013,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering, och av förslagen av den 20 juli 2011 till Europaparlamentets och rådets direktiv om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag (COM(2011)0453) och till Europaparlamentets och rådets förordning om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (COM(2011)0452),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

Onsdagen den 3 juli 2013

- med beaktande av förslaget av den 6 juni 2012 till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG och 82/891/EEG och direktiven 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG och 2011/35/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 (COM(2012)0280),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 13 och 14 december 2012,
- med beaktande av slutsatserna från rådet för finansiell stabilitet (FSB) från oktober 2011 om grunddragen för effektiva avvecklingssystem för finansinstitut (Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions) och från november 2010 om intensitet och effektivitet i tillsynen av systemviktiga finansinstitut (Intensity and Effectiveness of SIFI Supervision),
- med beaktande av samrådsdokumentet från Baselkommittén för banktillsyn från november 2011 om globalt systemviktiga banker: bedömningsmetod och ytterligare förlustabsorptionskrav (Global systemically important Banks: assessment methodology and the additional loss absorbency requirement),
- med beaktande av medlemsstaternas och internationella initiativ till strukturreformer av banksektorn, bland annat den franska *Loi de séparation et de régulation des activités bancaires*, den tyska *Trennbankengesetz*, rapporten från Independent Commission on Banking och Vickers reforms i Förenade kungariket samt Volcker rules i Förenta staterna,
- med beaktande av 2012 års rapport från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) om implicita garantier för bankkulder (Implicit Guarantees for Bank Debt: Where Do We Stand?) ⁽¹⁾, och 2009 års OECD-rapport om hur man ska hantera stora bankers verksamhet (The Elephant in the Room: The Need to Deal What Banks Do) ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 november 2012 om skuggbanksektorn ⁽³⁾,
- med beaktande av eurogruppens uttalande av den 25 mars 2013 om Cypernkrisen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0231/2013), och av följande skäl:
 - A. Sedan krisen bröt ut har statsstöd för mer än 1,6 biljoner euro (12,8 procent av EU:s BNP) beviljats finanssektorn mellan 2008 och slutet av 2011 (inklusive rekapitaliseringen av Northern Rock år 2007). Av detta belopp har 1 080 miljarder euro avsatts för garantier, 320 miljarder euro för rekapitaliseringsåtgärder, 120 miljarder euro för åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar och 90 miljarder för likviditetsåtgärder ⁽⁵⁾. Kommissionen har krävt betydande omstruktureringar av banker som mottar stöd, inbegripet neddragningar av viss verksamhet, för att säkra deras framtida bärkraft utan ytterligare offentligt stöd och för att uppväga konkurrenssnedvridningar till följd av det mottagna stödet.
 - B. Dessa statligt finansierade räddningsaktioner har lett till en väldig ökning av den offentliga skuldnivån i EU:s medlemsstater.
 - C. Under de fem år som gått sedan 2008 års globala ekonomiska och finansiella kris har EU:s ekonomi befunnit sig i recession och medlemsstaterna har beviljat stöd och implicita garantier till banker, bland annat på grund av ett otillräckligt genomförande av det ekonomiska och finanspolitiska regelverket.

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/finance/financial-markets/Implicit-Guarantees-for-bank-debt.pdf>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/daf/fin/financial-markets/44357464.pdf>

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0427.

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/136487.pdf

⁽⁵⁾ COM(2012)0778.

Onsdagen den 3 juli 2013

- D. I sin rapport från 2012 uppskattar OECD värdet på de implicita statsgarantierna i termer av kostnadsbesparingar för EU:s banker till cirka 100 miljarder USD för 2012, med stora variationer mellan banker och medlemsstater, där de största fördelarna tillfallit de största bankerna, särskilt om de uppfattats vara svaga, och till banker i de medlemsstater som har den högsta kreditvärdigheten. I rapporten konstateras att sådana garantier ges till andra banker än dem som klassificeras som systemviktiga finansinstitut enligt FSB:s metodik.
- E. Ett svagt EU-regelverk med alltför hög risktagning, alltför hög skuldsättning, otillräckliga krav på eget kapital och likviditet, alltför hög komplexitet i banksystemet, för stora banksektorer i små ekonomier, bristfällig kontroll och tillsyn, alltför stor expansion av handeln med derivatprodukter, felaktiga kreditbetyg, alltför generösa bonussystem och olämplig riskhantering låg till grund för finanskrisen, som till stor del drevs på av överdrivna exponeringar mot fastigheter snarare än kapitalmarknadsaktiviteter samt av otillräcklig tillsyn.
- F. Förlorad försiktighet i redovisningsstandarder till följd av antagandet av internationella finansiella rapporteringsstandarder spelade och fortsätter att spela en central roll genom att bankerna ges en möjlighet att presentera sina räkenskaper på ett sätt som inte var och inte alltid är rättvisande, särskilt avseende standard IAS39 om reserveringar för kreditförluster.
- G. I Europa har risker även ansamlats av affärsbanker som på basis av en kortsiktig och bristande riskhantering beviljat lån till fastighetssektorn.
- H. Ingen specifik affärsmodell fungerade särskilt bra eller dåligt under finanskrisen, vilket också framgår av högnivågruppens analys.
- I. Inom finanssektorn privatiserades ofta vinster, medan risker och förluster förstatligades. I en social marknadsekonomi måste risktagande kopplas till ansvarsskyldighet.
- J. De nuvarande svagheter i det europeiska banksystemet visar att det behövs en förstärkning av strukturerna för den europeiska finansiella tillsynen och krishantering, inbegripet strukturreformer för vissa banker för att tillgodose ekonomins mer generella behov.
- K. Bankerna bör inte stå över allmänintresset.
- L. Införandet av den amerikanska Glass-Steagall-akten från 1933 om separation inom banker bidrog till att åtgärda den värsta globala finanskris som ägt rum före den nuvarande krisen, och sedan akten upphävdes 1999 har spekulativa bankinvesteringar och finansiella fallissemang ökat betydligt.
- M. Ett antal viktiga EU-initiativ har tagits för att förhindra en ny bankkris, öka skyddet av skattebetalarna och småkunder och skapa robusta och hållbara betalningssystem.
- N. Den åttonde utgåvan av kommissionens resultattavla för konsumentmarknaden (från december 2012) visar tydligt att konsumenternas förtroende för banktjänster i EU aldrig har varit så lågt.
- O. Det aktuella räddningspaketet till Cypern innebar ursprungligen en avgift på alla banksättningar, vilket underminerade förtroendet för insättningsgarantisystemet i det landet.
- P. En studie som utarbetats av Banken för internationell betalningsutjämning (BIS) visar att en alltför stor finanssektor i ett land kan inverka negativt på produktivitetstillväxten om volymen på privatkrediterna som mått på finanssektorns storlek överstiger BNP och den relativa sysselsättningen inom finanssektorn ökar i snabb takt, eftersom mänskliga och finansiella resurser leds bort från andra ekonomiska sektorer⁽¹⁾.

⁽¹⁾ *Reassessing the impact of finance on growth*, av Stephen G. Cecchetti och Enisse Kharroubi, Banken för internationell betalningsutjämning, Monetary and Economic Department, juli 2012: <http://www.bis.org/publ/work381.pdf>

Onsdagen den 3 juli 2013

- Q. I samband med Cypernkrisen har eurogruppen bekräftat principen om att storleken på banksektorn i förhållande till medlemsstatens BNP bör begränsas i syfte att rätta till obalanserna i banksektorn och främja finansiell stabilitet, vilket innebär, så länge det saknas verkliga avvecklingsmedel på EU-nivå, att begränsningar på storleken, komplexiteten och sammankopplingarna av bankerna kommer att främja systemstabiliteten.
- R. En ren separation av finansinstitut i olika grenar för investmentbankverksamhet och vanlig bankverksamhet löser inte problemen med systemviktiga finansinstitut och förhållandet mellan å ena sidan storleken på återhämtnings- och avvecklingsfonden och å andra sidan balansen mellan institut som är systemrelevanta för krediter, betalningar och insättningar.
- S. Omvandlingsprocessen mot en mer hållbar, mindre systemviktig och mer bärkraftig banksektor verkar skilja sig åt mellan medlemsstaterna.
- T. Högnivågruppen drar slutsatsen att finanskrisen visat att ingen specifik affärsmodell fungerade särskilt väl eller särskilt dåligt i den europeiska banksektorn. Högnivågruppens analys avslöjade överdrivet risktagande, ofta i handel med mycket komplexa instrument eller fastighetsrelaterad utlåning som inte omfattades av tillräckligt kapitalskydd, alltför stor förlitan på kortsiktig finansiering och starka band mellan finansinstitut, vilket skapade en hög systemrisk i upptakten till finanskrisen.
- U. Högnivågruppen betonar att enkla beteckningar, såsom vanlig bankverksamhet ("retail banking") och investmentbanking, inte på ett tillfredsställande sätt beskriver en banks affärsmodell och dess resultat och risknivå. Affärsmodeller skiljer sig åt i olika dimensioner, såsom storlek, verksamhet, inkomstmodell, kapital- och finansieringsstruktur, ägande, koncernstruktur och geografisk räckvidd, och har i betydande grad utvecklats över tiden.
- V. Det har klargjorts att risker kan uppstå i såväl i bankernas vanliga verksamhet som i deras investmentdelar.
- W. Kommissionens förslag bör lägga grunden för en principbaserad strategi för strukturreformer inom den europeiska banksektorn som är förenlig med och kompletterar redan existerande och kommande unionslagstiftning om finansiella tjänster. Europeiska bankmyndigheten (EBA) bör spela en nyckelroll genom att utarbeta relevanta tekniska standarder, som ska säkerställa en konsekvent tillämpning och efterlevnad av behöriga myndigheter, även Europeiska centralbanken (ECB), i hela unionen.
- X. Inom medlemsstaternas banksektor har lokalt och regionalt orienterade, decentraliserade institut visat sig vara stabila och gynnsamma för finansieringen av realekonomin.
- Y. Banker behöver ha högre kapitalnivåer och kapital av högre kvalitet, större likviditetsbuffertar och mer långfristig finansiering.
- Z. Eftersom det varken är möjligt eller önskvärt att genomföra en bankseparation när fallissemanget redan har skett, behövs det ett effektivt återhämtnings- och avvecklingssystem som ger myndigheterna trovärdiga verktyg, däribland en brobank, för att kunna ingripa tillräckligt tidigt och snabbt i kreditinstitut med osunda finanser eller på obestånd så att deras nyckelverksamheter kan fortsätta att fungera, samtidigt som man minimerar inverkan på den finansiella stabiliteten och säkerställer att lämpliga förluster får bäras av aktieägare och borgenärer, som tog risken att investera i det berörda institutet, och inte av skattebetalare eller insättare. Sådana återhämtnings- och avvecklingsplaner är inte nödvändiga för andra typer av privata företag, vilket tyder på att det finns ett särskilt problem med marknaden för finansiella tjänster. Om marknaderna verkligen fungerade ordentligt skulle finansinstitut kunna gå under utan något behov av återhämtnings- och avvecklingsplaner, vilket innebär att problemet ligger i strukturerna och sammankopplingarna mellan finansinstitut.
- AA. Tillsyns- och avvecklingsmyndigheterna måste ges nödvändiga befogenheter så att de effektivt kan undanröja hinder för kreditinstitutens möjligheter till avveckling. Bankerna måste tvingas visa att de har möjligheter att avvecklas. Införandet av obligatoriska återhämtnings- och avvecklingssystem erbjuder en möjlighet att påverka bankstrukturen, minska institutens komplexitet och begränsa respektive avveckla affärsområden och produkter.

Onsdagen den 3 juli 2013

- AB. När det gäller att få de implicita garantier som många banker åtnjuter att upphöra är ett av de viktigaste instrumenten i det återhämtnings- och avvecklingsystem som kommissionen föreslår just myndigheternas befogenheter att ingripa tidigt, väl innan bärkraften går förlorad, för att ålägga bankerna att ändra sina affärsstrategier, storlek eller riskprofil så att de kan avvecklas utan att extraordinärt offentligt finansiellt stöd behöver sättas in.
- AC. Bankerna bör aldrig tillåtas bli så stora att deras fallissemang orsakar systemrisk för hela ekonomin och därför kräver att staten och skattebetalarna ska rädda dem, vilket därmed skulle sätta punkt för problemet med "för stor för att gå omkull".
- AD. Bankerna får inte heller längre vara så stora – även i enskilda medlemsstater – att de utvecklas till en systemrisk i en nationalstat och skattebetalarna tvingas stå för förlusterna.
- AE. EU:s banksektor är fortfarande starkt koncentrerad. 14 europeiska bankgrupper är systemviktiga finansinstitut och 15 europeiska banker har 43 procent av marknaden (i fråga om storleken på tillgångarna) och motsvarar 150 procent av BNP i EU-27. Dessa siffror är ännu högre i enskilda medlemsstater. Förhållandet mellan bankstorlek och BNP har tredubblats sedan år 2000. I Luxemburg, Irland, Cypern, Malta och Storbritannien har förhållandet mellan bankstorlek och BNP fyrdubblats. Det finns ett stort mått av mångfald i den europeiska banksektorn, både när det gäller storlek och affärsmodeller.
- AF. Det finns inga historiska belägg för att en separationsmodell skulle bidra positivt till att undvika en framtida finanskris eller minska risken för en sådan.
- AG. För närvarande ger staten garantier och implicita subventioner till hela det finansiella systemet genom likviditetsstöd, insättningsgarantisystem och nationaliseringsprogram. Det är endast lämpligt för staten att garantera grundläggande tjänster som säkerställer att realekonomin fungerar friktionsfritt, såsom betalningssystem och kontokrediter. Strukturereformerna handlar helt enkelt om att säkerställa att staten endast garanterar grundläggande tjänster och att andra tjänster prissätts av marknaden.
- AH. Kapitalmarknaderna behöver kunna tillgodose europeiska finansiella behov i en tid med mycket restriktiv bankutlåning. Det finns ett behov i Europa av att öka tillgången till alternativa finansieringskällor, särskilt genom att utveckla kapitalmarknadsalternativ, för att minska beroendet av bankfinansiering, något som fastslogs i kommissionens grönbok om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin.
- AI. Finansieringen av realekonomin genom banker är betydligt högre i de flesta medlemsstater än i Förenade kungariket eller Förenta staterna.
- AJ. Ökad konkurrens i den europeiska bankbranschen är i högsta grad önskvärt. De sammantagna lag- och tillsynskraven på bankerna, även om de av flera skäl är motiverade, riskerar att skapa inträdesbarriärer och därmed att bidra till att cementera de nuvarande bankkoncernernas dominerande ställningar.
- AK. EU:s banksektor står inför genomgripande strukturella förändringar till följd av en förändrad marknadssituation och omfattande regleringsreformer, såsom genomförandet av Basel III-bestämmelserna.
- AL. rapporten från Independent Commission on Banking och Vickers reforms i Förenade kungariket fastslås det flera gånger att dess rekommendationer är en policyansats för brittiska banker.
1. Europaparlamentet välkomnar högnivågruppens analyser och rekommendationer avseende bankreformen och anser att de utgör ett värdefullt bidrag för att inleda reformer.
 2. Europaparlamentet välkomnar kommissionen samråd av den 16 maj 2013 om reformen av banksektorns struktur inom EU.
 3. Europaparlamentet anser att nationella initiativ till strukture reformer kräver en EU-ram som skyddar EU:s inre marknad och förebygger en fragmentering av den och samtidigt respekterar skillnaderna mellan de nationella banksystemen.

Onsdagen den 3 juli 2013

4. Europaparlamentet anser att de aktuella reformerna av EU:s banksektor (däribland kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen, direktivet om återhämtning och avveckling av banker, den gemensamma tillsynsmekanismen, insättningsgarantisystem, direktivet och förordningen om marknader för finansiella instrument och skuggbanksinitiativen) är av största vikt. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att lägga fram ett direktiv om reformen av banksektorns struktur inom EU i syfte att ta itu med de problem som uppstår genom att banker är "för stora för att gå omkull", och understryker att detta direktiv måste komplettera ovannämnda reformer.

5. Europaparlamentet insisterar på att kommissionens konsekvensbedömning måste omfatta bedömningar av de förslag till strukturreformer som högnivågruppen, Volcker, Vickers och Frankrike och Tyskland lagt fram, samt ange kostnaderna både för de offentliga finanserna och för den finansiella stabiliteten om en EU-bank skulle hamna på obestånd under den pågående krisen, liksom de potentiella kostnaderna för EU:s banksektor och de eventuella positiva och negativa konsekvenserna för realekonomin, tillsammans med information om utformningen av EU:s nuvarande universella bankmodell, bland annat i fråga om storlek och balansräkning för den vanliga bankverksamheten och investeringsverksamheten för alla universella banker som är verksamma i EU och om eventuella implicita garantier som medlemsstaterna erbjuder bankerna. Parlamentet insisterar på att kommissionen bör komplettera sin bedömning med kvantitativa analyser när detta är möjligt, som beaktar skillnaderna mellan de nationella banksystemen.

6. Europaparlamentet påminner kommissionen om den varning som utfärdats av EBA och ECB om att finansiella innovationer kan undergräva strukturreformsmålen, och betonar att strukturreformerna måste ses över regelbundet ⁽¹⁾.

7. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om regleringen av skuggbanksektorn, som beaktar principerna för den pågående reformen av banksektorn.

8. Europaparlamentet anser att målet för reformen av banksektorn måste vara att utforma ett säkert, stabilt, ändamålsenligt och effektivt banksystem, som verkar inom en konkurrenskraftig marknadsekonomi och som tillgodoser behoven hos realekonomin under hela den ekonomiska cykeln och kundernas och konsumenternas behov. Parlamentet anser vidare att strukturreformerna måste stimulera ekonomisk tillväxt genom att stödja tillförseln av krediter till ekonomin, särskilt till små och medelstora företag och nystartade företag, och stärka förmågan att hantera potentiella finansiella kriser, återupprätta förtroendet för bankerna, avlägsna riskerna för de offentliga finanserna och framkalla en förändrad bankkultur.

A. Principerna för strukturreformer

9. Europaparlamentet anser att strukturreformerna måste baseras på följande principer:

- De alltför stora riskerna måste minskas, konkurrensen säkerställas, komplexiteten minskas och banksammankopplingarna begränsas, genom separat drift av grundläggande verksamhet, däribland krediter, betalningar, insättningar och annan kundrelaterad verksamhet, och icke-grundläggande riskfylld verksamhet.
- Bolagsstyrningen måste förbättras och incitament skapas för banker att inrätta mer transparenta organisationsstrukturer, ansvarsskyldigheten måste utökas och ett ansvarsfullt och hållbart ersättningssystem måste införas.
- Ett effektivt återhämtnings- och avvecklingssystem för banker måste införas genom att det säkerställs att bankerna när deras situation blir ohållbar kan tillåtas gå omkull och/eller avvecklas under ordnade former utan behov av räddningsaktioner som betalas av skattebetalarna.
- Tillhandahållandet av grundläggande kredit-, insättnings- och betalningstjänster måste säkerställas utan att påverkas av driftsproblem, finansiella förluster, finansieringsknapphet eller renomméskador till följd av avveckling eller insolvens.
- Bestämmelserna för en konkurrenskraftig marknadsekonomi måste respekteras så att riskfylld handels- och investmentverksamhet inte gynnas av implicita garantier eller stöd, användning av försäkrade insättningar eller räddningsaktioner som betalas av skattebetalarna, och så att handels- och investmentverksamheten, inte kredit- och insättningsverksamheten, bär riskerna och kostnaderna för denna verksamhet.

⁽¹⁾ <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Other%20Publications/Opinions/EBA-BS-2012-219-opinion-on-HLG-Liikanen-report-2-.pdf> and http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf

Onsdagen den 3 juli 2013

- Lämplig nivå för kapital, skuldsättningsgrad och likviditet måste gälla för all bankverksamhet.
 - De separata enheterna måste ha olika finansieringskällor, utan otillbörliga eller onödiga omflyttningar av kapital eller likviditet mellan dessa verksamheter. Kapital-, skuldsättnings- och likviditetsbestämmelserna måste vara anpassade till verksamheternas affärsmodeller, inbegripet separata balansräkningar, och omfatta begränsningar för exponeringen av grundläggande kredit- och insättningsverksamhet för icke-grundläggande handels- och investeringsverksamhet, inom eller utanför en bankkoncern.
10. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att beakta ECB:s förslag om att införa tydliga och genomförbara kriterier för separation. Parlamentet betonar att en separation bör skydda EU:s inre marknad och förebygga en fragmentering av den och samtidigt respektera skillnaderna mellan de nationella banksystemen ⁽¹⁾.
11. Europaparlamentet understryker behovet av att bedöma de systemriskerna som både de separata enheterna och gruppen som helhet utgör, med fullt beaktande av exponeringar utanför balansräkningen.
12. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen och medlemsstaterna att se till att direktivet om återhämtning och avveckling till fullo genomförs. Parlamentet uppmanar bestämt kommissionen, EBA och medlemsstaterna att se till att bankerna har infört en klar och trovärdig ram för krishantering, som inbegriper tillräckligt med kapital för kredit-, betalnings- och insättningsverksamheterna, tillräckligt med nedskrivningsbara skuldinstrument för att täcka förluster (bail-in) och tillräcklig likviditet så att de, om banken skulle hamna på obestånd, kan upprätthålla insättarnas tillgång till sina pengar, skydda de grundläggande tjänsterna – i synnerhet kredit-, betalnings- och insättningsverksamheterna – från riskerna med ett okontrollerat fallissemang, återbetala insättarna utan dröjsmål och undvika negativa effekter för den finansiella stabiliteten.
13. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen, EBA och de behöriga myndigheterna att på grundval av regelverken om kapitalkrav och om återhämtning och avveckling säkerställa en tillräcklig differentiering i fråga om kapital- och skuldsättningskrav, krav på skuldnedskrivningsinstrument (bail-in), lämpliga kapitalbuffertar och likviditetskrav mellan de separerade enheterna, framför allt bör högre kapitalkrav införas för icke-grundläggande riskfylld verksamhet.

B. Bolagsstyrning

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för sin ingående konsekvensbedömning av en eventuell separation och av andra alternativ, behandla de förslag som läggs fram i högnivågruppens rapport på området för bolagsstyrning vilket omfattar a) styr- och kontrollmekanismer, b) riskhantering, c) incitamentsystem, d) information om risker och e) påföljder.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra de förslag och rekommendationer som ingår i parlamentets resolution av den 11 maj 2011 om bolagsstyrning i finansinstitut ⁽²⁾.
16. Europaparlamentet anser att det nyligen antagna direktivet om tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag innehåller lämpliga krav avseende styrningen av banker, inbegripet deras verkställande och icke verkställande styrelseledamöter.
17. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att bidra till att uppnå en överenskommelse om det föreslagna direktivet om insättningsgarantisystem och att öka konsumentskyddet genom att införa principen om att insättare ska kompenseras först.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa bestämmelser enligt vilka alla verkställande styrelseledamöter för en bankenhet ska ha verkställande ansvar endast för denna bankverksamhetsenhet.
19. Europaparlamentet ber kommissionen att inbegripa bestämmelser för att stärka den personliga redovisnings- och ansvarsskyldigheten för styrelseledamöter. Parlamentet anser i detta sammanhang att kommissionen bör undersöka hur en återgång till partnerskapsmodellen som företagsform kan främjas, särskilt för investmentbanker.

⁽¹⁾ http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf

⁽²⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 7.

Onsdagen den 3 juli 2013

20. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen och EBA att säkerställa ett fullständigt och övergripande genomförande av kapitalkravsdirektivet, med särskild tonvikt vid bestämmelserna för att kompensations- och ersättningssystemen. Parlamentet uppmanar vidare EBA och kommissionen att lägga fram en årsrapport för parlamentet och rådet om medlemsstaternas genomförande och tillämpning av de relevanta bestämmelserna. Parlamentet uppmanar bestämt kommissionen att fortsätta reformen av bankernas kompensations- och ersättningskultur genom att prioritera långsiktiga incitament för en rörlig ersättning med längre perioder för uppskjuten utbetalning fram till pensionering, samt att främja transparens när det gäller ersättningspolitik, vilket åtminstone ska inbegripa, utan att vara begränsat till, förklaringar och utvärderingar av olika interna ersättningsnivåer, viktiga förändringar och jämförbara sektorsmässiga avvikelser.

21. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen, EBA och de behöriga myndigheterna att se till att man inom ramen för ersättningssystemen prioriterar användningen av instrument såsom obligationer som kan komma att skrivas ned (bail-in) och aktier i stället för kontanter, provisioner eller värdebaserade tillgångar i linje med bestämmelserna i kapitalkravsdirektivet.

22. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen, EBA och de behöriga myndigheterna att se till att kompensations- och ersättningssystemen på alla nivåer inom en bank återspeglar bankens övergripande resultat och fokuserar på högkvalitativa tjänster till kunderna och långsiktig finansiell stabilitet snarare än på kortsiktiga vinster, i linje med bestämmelserna i kapitalkravsdirektivet.

23. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att införa bestämmelser om effektiva, avskräckande och proportionella påföljdssystem för juridiska och fysiska personer, och om offentliggörande av påföljdsnivåerna och av information om de personer som bryter mot reglerna.

24. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att vidta åtgärder för att se till att de behöriga myndigheterna, och om detta är tillämpligt den gemensamma tillsynsmekanismen, uppfyller principerna för strukturreformerna.

25. Europaparlamentet ber kommissionen att föreslå att tillräckliga resurser och befogenheter tilldelas behöriga tillsynsmyndigheter, däribland den gemensamma tillsynsmekanismen.

26. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att genomföra en undersökning för att säkerställa att de redovisningsstandarder som används av finansinstituten ger en verkligt sann och rättvisande bild av bankernas finansiella hälsa. Parlamentet påpekar att redovisningen är den främsta källan till information för att en investerare ska kunna bedöma om ett bolag är fortlevnadsdugligt eller inte. Parlamentet noterar att revisorerna endast kan godkänna räkenskaperna om de är sanna och rättvisande, oberoende av de finansiella standarder som använts av dem som upprättar räkenskaperna. Parlamentet anser att om revisorerna är osäkra på om ett bolag är solvent bör de inte godkänna bolagets räkenskaper, även om de har utarbetats i enlighet med bokföringsstandarderna. Parlamentet påpekar att detta dock bör utgöra ett incitament till bättre styrning av det berörda bolaget. Parlamentet anser att internationella finansiella redovisningsstandarder inte nödvändigtvis ger en sann och rättvisande bild av räkenskaperna, vilket framgår av de många exempel på banker som kollapsar trots att deras räkenskaper har godkänts av revisorerna.

C. Mer rättvis och hållbar konkurrens

27. Europaparlamentet betonar att det krävs en verklig, sund och hållbar konkurrens för att upprätthålla en välfungerande och effektiv banksektor som underlättar finansieringen av realekonomin genom att säkerställa allmän tillgång till banktjänster och minska kostnaderna för dem. Parlamentet betonar i detta sammanhang att bland annat tillsynsreglerna bör beakta respektive instituts riskprofil, regionala område och affärsmodell.

28. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att främja en större diversifiering av EU:s banksektor genom att främja och underlätta mer konsumentinriktad bankverksamhet, till exempel genom modeller såsom kooperativ, byggkassor, lån mellan privatpersoner, gräsrotsfinansiering (crowdfunding) och sparbanker, och att de olika risknivåer som konsumenterna exponeras för visas på ett transparent sätt.

29. Europaparlamentet påpekar att det för att öka det europeiska banksystemets konkurrenskraft och stabilitet är absolut nödvändigt att på ett effektivt sätt ta itu med frågan om systemviktiga finansinstitut (dvs, banker som är för stora för att gå omkull), vars problem ledde till en eskalering av de negativa följderna av finanskrisen, och detta genom att rationalisera storleken på bankkoncernernas verksamhet eller minska beroendet inom koncernerna.

Onsdagen den 3 juli 2013

30. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att undersöka möjligheter att uppmuntra och främja relationsbaserad och kunskapsbaserad utlåning i lagstiftningsinitiativ. Parlamentet anser att målet bör vara att undvika ett system som går ut på att "pricka av" och i stället fokusera på att främja yrkesmässig och etisk utbildning för personer som fungerar som mellanhänder för och som lånar ut till företag.

31. Europaparlamentet uppmanar bestämt medlemsstaterna, kommissionen och de behöriga myndigheterna att ha som sitt tydliga mål att främja och säkerställa effektiv konkurrens och att främja större mångfald inom EU:s banksektor och göra den mer kundinriktad.

32. Europaparlamentet ber kommissionen att vidta åtgärder för att införa kontonummerportabilitet och främja tillgängliga webbplatser som gör det möjligt för konsumenterna att jämföra bankernas priser och finansiella soliditet, vilket skulle stärka disciplinen eftersom informerade konsumenter byter bank, och att bidra till att förbättra konsumenternas valmöjligheter inom banksektorn genom att minska hindren för att träda in på och ut från marknaden och tillämpa proportionella bestämmelser för nya marknadsaktörer.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra de nödvändiga strukturreformer som beskrivs i detta betänkande och som respekterar skillnaderna mellan de nationella banksystemen och säkrar en central roll för EBA när det gäller att garantera en korrekt tillämpning i hela unionen, samtidigt som de bevarar integriteten på den inre marknaden.

o

o o

34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

P7_TA(2013)0318

Skydd av EU:s ekonomiska intressen – kampen mot bedrägerier

Europaparlamentets resolution av den 3 juli 2013 om årsrapporten för 2011 om skyddet av EU:s ekonomiska intressen – kampen mot bedrägerier (2012/2285(INI))

(2016/C 075/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina resolutioner om tidigare årsrapporter från kommissionen och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf),

— med beaktande av kommissionens rapport till rådet och Europaparlamentet *Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – Bedrägeribekämpning – Årsrapport 2011* (COM(2012)0408) och dess följedokument (SWD(2012)0227, SWD(2012)0228, SWD(2012)0229 och SWD(2012)0230)⁽¹⁾,

— med beaktande av Olafs rapport *Årsrapport 2011*⁽²⁾,

— med beaktande av revisionsrättens årsrapport om budgetgenomförandet för budgetåret 2011 samt institutionernas svar⁽³⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2011/report_en.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/2011/olaf_report_2011_en.pdf

⁽³⁾ EUT C 344, 12.11.2012, s. 1.